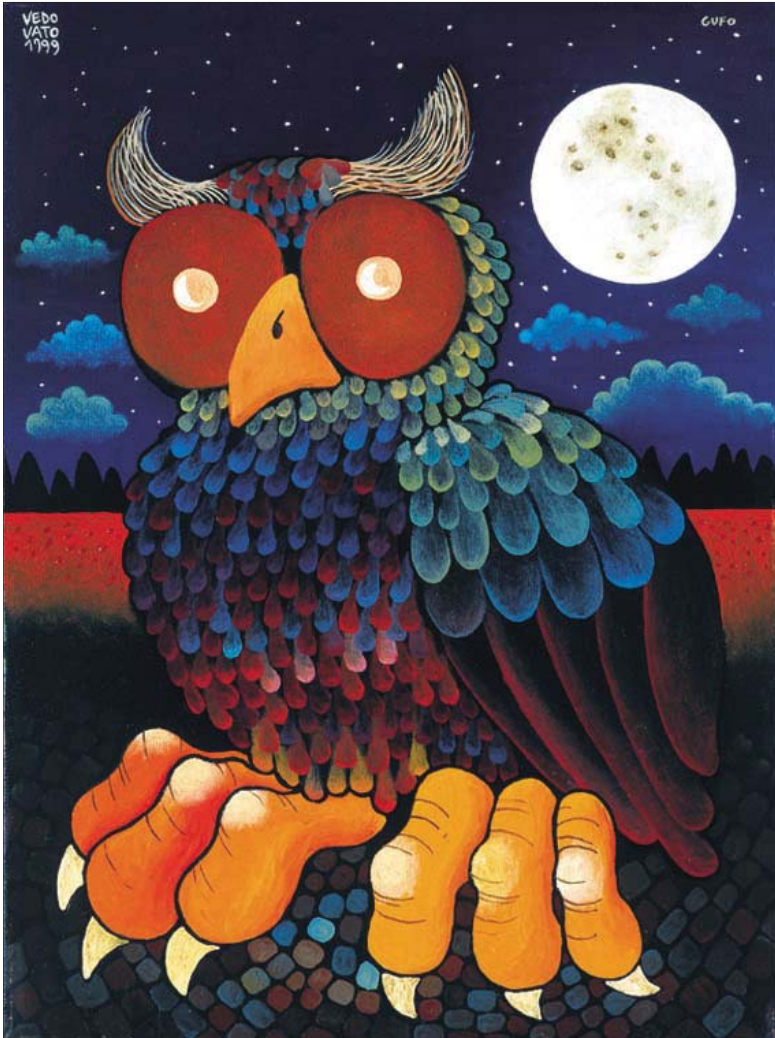

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXIII. évfolyam 5. szám - 2014. február 12.

Emlékeztető az Iskolatanács 2014. január 14-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
MárkA	–	–
Maszk	Tőzsér Kristóf	–
Guru	–	Csák Zsolt
MáGia	Rozs Barbara	Rozs Gergely
DolcEVita	–	Mészáros Andrea
SZ-es	–	–
ZÓNA	Csókási Dóra	Fekete Klára
JOKER	Füstös Viktor	–
VaGabond	–	–
CarpediM	Farkas Balázs	–
L-ME	–	Gara Mária
NOVA	–	–
Déjà vu	–	–
HaRibó	–	–
MannA	–	Török Katalin
Fibonacci	–	–
Hoppá	–	Rékasiné
ZOÉ	–	–
Tanerők	Diósi Alojzia, Fancsaliné Nagy Marianna, Hartmann Ibolya, Jakab Judit, Szász Kata	
Vendégek	Surányi Anna, munkacsoport-vezető, Kocsis Márta pedagógiai koordinátor	

Levezető elnök elnök: Hartmann Ibolya

Napirendi pontok:

1. A második idegen nyelvi munkacsoport beszámolója az IT felkérése alapján – Surányi Anna
2. Változtatási javaslatok a Sorolóban – Jakab Judit
3. A Házirend megvitatása – Kocsis Márta

Az ülésen nem voltunk szavazatképesek, ezért feloszlottunk, majd újra összeültünk, amikor is már a jelenlevők voksainak számától függött az érvényes szavazati arány.

1. napirendünk a második idegen nyelv kínálatának kérdése volt, melyet Surányi Anna előterjesztése alapján beszéltünk meg. Erre azért került sor, mert az Iskolatanács 2013.

május 21-i ülésén a következőket fogalmazta meg: „Az IT szülőtagjai felhívták a figyelmet, hogy a spanyol nyelv kérdése legalább harmadszor került az IT elé az elmúlt években, de mégsem csupán arról van szó, hogy legyen-e jövőre spanyol mint második idegen nyelv. Sokkal inkább arról, hogy meg lehet-e egyáltalán valamilyen módon változtatni a Politechnikum által tanulásra kínált nyelvek struktúráját, továbbá ha igen, akkor egy másik kérdés az, hogy szükség van-e erre, és milyen módon.

Az iskolavezetés ígérete szerint a Szakmai Bizottmány a következő tanév elején meghatározott határidőre vállalja, hogy foglalkozik a második idegen nyelv kérdésével, ha világos és tényszerű előterjesztést kap.”

A munkacsoport elkészítette elemzését az IT felkérésére (ld. melléklet). Ez és a szóbeli kiegészítések alapján eldöntendő kérdés volt, hogy a testület elfogadja-e a munkacsoport válaszát arra a korábbi felvetésre, miszerint célszerű-e a második idegen nyelv kínálatának bővítése az iskola stratégiájának szempontjából. A szavazók nagy része nem kívánt a kérdésről úgy dönteni, hogy csak most találkozott először a részletes tanulmánnyal, ezért abban maradtunk, hogy minden tagnak lehetősége nyílik az előterjesztés végiggondolására, és a következő ülésre halasztottuk a határozathozatalt.

2. A Soroló pontverseny részletes szabályozása az iskolai honlapon mindenki számára elérhető. Viszont a tanév során felmerülhetnek olyan helyzetek, amelyekre a pontszabályzat nem tér ki, így ezekről a vitás kérdésekről egy háromfős bizottság dönt. A korábbi tagok közül kettő már nem tudja ellátni a jövőben feladatát, ezért új tagokat választottunk. Az átalakult munkacsoportot ettől kezdve Füstös Viktor (JOKER), Jakab Judit (tanár) és Rozs Barbara (MáGia) alkotják.

3. Kocsis Márta pedagógiai koordinátor beszámolt a Házirendet érintő teendőkről. Mivel megváltoztak az ezzel kapcsolatos jogszabályok, ezért a Politechnikum Házirendjét is ennek megfelelően át kell alakítani. Ez lényegi változást nem vár el, kivéve a hiányzások és igazolásuk rendjére, illetve az igazolatlan hiányzás következményeire vonatkozó eljárást. A többi előírás a Politechnikum már meglévő dokumentumainak Házirendhez csatolását jelenti. Az IT tagjai közül már eddig is részt vett ebben a munkában Jakab Judit és Gáti Emese, most pedig felajánlotta a segítségét Rozs Gergely szülő is. Várhatóan a következő ülésig a tagok megkapják a véglegesítendő előterjesztést, és akkor februárban a szavazásra is sor kerülhet.

A pedagógiai koordinátor és Fancsaliné Nagy Marianna röviden összefoglalták, hol tart most az iskolai közösségi szolgálat. Elkészült az iskola erre vonatkozó koncepciója, beindult a közösségi szolgálat, ebben az Iskolatanács tagjai is aktív rész vállaltak. 11 civil szervezettel kötött szerződést a Politechnikum, az érintett korosztály tanulói elkezdték a munkát. Vannak zökkenők, de ez az év alkalmas arra is, hogy kiderüljön, a munka melyik elemén kell változtatni, és melyik működik már most is jól.

Legközelebb 2014. február 11-én találkozunk a könyvtárban, amikor a diákoldalé lesz az irányító szerep.

Budapest, 2014. január 20.

Hartmann Ibolya, Jakab Judit, Kocsis Márta

Melléklet

I.

Kedves Iskolatanács!

Az IT felkért minket, hogy írjunk egy állásfoglalást arra vonatkozóan, hogy miért ezt a három nyelvet (német, olasz, francia) választhatják a diákok a Politechnikumban. Illetve, hogy gondoljuk át a második idegen nyelvek tanításának választékbővítési (a választék megváltoztatásának) lehetőségét, vagyis, hogy nem kellene-e más nyelveket (is) meghirdetni?

Az IT arra is kért minket, hogy indoklásunkat némi dokumentációval színesítsük (ld. táblázatok, II., III. kiegészítők).

A munkacsoport tagjai felosztották egymás között az ezzel kapcsolatos feladatokat: megvizsgáltuk jó néhány gimnázium idegen nyelvi kínálatát, a piaci alapon, a tényleges kereslet alapján működő nyelvviskolák kínálatát, a munkaerőpiacon a munkavállalókkal szemben támasztott, idegen nyelvel kapcsolatos elvárásokat, a sikeres nyelvvizsgák és az érettségi vizsgák statisztikáját (vizsgázók részaránya nyelvenként).

Míndezek alapján a munkacsoport javaslata továbbra is az, hogy a francia, német és olasz nyelveket hirdessük meg 2. idegen nyelvként.

Indoklás:

1. Külső elvárásoknak való megfelelés

Utánanéztünk annak, hogy

- a munkaerőpiacon (közép- és felsőfokú végzettséget kérő állások) milyen nyelveket kell tudni?

- Ahol nyelvet kérnek, az elsősorban az angol, picit utána a német.

Részlet a cvonline álláskereső blog elemzéséből:

„Az állásokban elvárt nyelvismeretek

Ami az elvárásokat illeti: az álláshirdetések 35%-ában szerepel valamilyen nyelvtudás elvárásként. Természetesen itt is az angol a legnépszerűbb, hiszen a kritériumként 2/3 esetben ez a nyelv szerepel.

A német a valamilyen nyelvtudást igénylő hirdetések 15%-ában szerepel, majd a francia következik 3%-kal.” <http://www.cvonline.hu/blog/2011/hirek/mennyire-fontos-az-idegen-nyelv-az-allaskeresesnel/1245>

- Vannak hirdetések, ahol megemlítik, hogy egy második európai nyelv ismerete is előny, és ezeket sorolják fel: francia, német, olasz, spanyol, orosz.
- Spanyolt csak nagyon speciális esetekben kérnek, pl. egy felsővezető mellé titkár.

Összefoglalva: a munkapiacra még kevésbé keresett a spanyol és az orosz, mint a francia és az olasz.

- Milyen nyelvekből mennyien tettek (sikeres) nyelvvizsgát, illetve érettségit az utóbbi években az országban?

Nyelv	Vizsgázók száma középszinten országszerte
angol	53333
német	19713
francia	714
olasz	492
latin	387
spanyol	248
orosz	65
román	64
lovári	42

- A nyelviskolákban milyen nyelveket akarnak leginkább tanulni?

Sok nyelviskola honlapját olvasva az látszik, hogy angol és német nyelvtanfolyamok indulnak be, más nyelvtanfolyamok ugyan meg vannak hirdetve, de nem feltétlen indulnak be.

- A nyelviskolákban a különböző nyelvórák ára:

A német-, angol-, francia- és olaszórák olcsóbbak, mint az orosz- vagy a spanyolórák. Pl.: spanyol-, orosz- és japánórát legolcsóbban 3000 Ft/45 percért kínálnak a magantanar.hu-n.

Tehát ha óraadót vennénk fel, arra lehet számítani, hogy spanyol- és orosz tanárt drágábban tudnánk találni, mint németet, franciát vagy olaszt.

- Más budapesti gimnáziumokban milyen nyelveket választhatnak a diákok?

26 budapesti gimnázium honlapját néztük meg, és a következő eredményt kaptuk:

Nyelv	x számú helyen tanítják a 26 iskolából
angol	25/26
német	25/26
francia	22/26
olasz	13/26
orosz	11/26
latin	8/26
spanyol	8/26
arab	1/26

2. Iskolai szempontok:

- A német, olasz és francia az Európai Unió hivatalos nyelvei, mögöttük évszázados kultúrák hatalmas teljesítményei állnak.

- Az eredeti elképzelés az volt, hogy – csakúgy, mint minden tantárgyból – legyen a szakmai tapasztalatcserének, együttműködésnek és kölcsönös minőségbiztosításnak egy olyan rendszere, ami nem teszi lehetővé, hogy valami „eltűnjön szem elől”, lassan és észrevétlenül lepusztuljon. Ezért volt fontos egyáltalán az önálló munkacsoport léte, és az, hogy legalább két tanár minden nyelvből legyen. (Ez utóbbi most éppen az olasz esetében nem áll fenn, mivel általában sajnos egy évfolyamon csak öt csoport van, ezért nem valósulhat meg az eredeti elképzelés.)

- Úgy tudunk szakmailag értékes munkát végezni, ha olyan tanárokkal dolgozunk, akik teljes állásban dolgoznak a Politechnikumban.

Ennek okai: az óraadók általában csak néhány órát tanítanak, tehát csak néhány órát töltenek az iskolában, tehát a tanórákon kívül nehezen érhető el – nem is várhatjuk el, hogy rendelkezésre álljon más alkalmakkor (pl. korrepetálás, fogadóóra, témahét, a nyelvválasztás lebonyolítása, problémakezeléssel kapcsolatos megbeszélés, munkacsoport-értekezlet), hiszen egy óraadó általában máshol is dolgozik, tehát nem feltétlenül kötelezi el magát a Politechnikumnak úgy, ahogy egy teljes állású kolléga.

Tehát ha új nyelvet vezetnénk be, akkor csakis úgy, ha hosszútávon gondolkozunk benne.

- Ha fel is vennénk óraadót, akkor is nehéz találni, főleg hosszútávra, hiszen egy csoportnak négyszer van egy héten órája – ez nem könnyíti meg azt, hogy találjunk óraadót, és előfordulhat, hogy minden évben, vagy akár évente többször kell új tanárt keresni (ahogyan az korábban a spanyollal mindannyiszor megtörtént).

- A humán erőforrás-politika szempontjából sem szeretne az iskola változtatni az aktuális kínálaton: a meglévő, szakmailag felkészült, bevált, elkötelezett tanároknak szeretnénk órát adni.

- A második idegen nyelvi munkacsoport elkezdett egy szisztematikus építkezést, és bár nyilván rá lehet mutatni bizonyos hibákra, de összességében a változás pozitív; talán sikerült elérni, hogy a 2. idegen nyelv némileg elismertté váljon, és ne a „futottak még” kategóriába tartozzon.

Részletek: Újragondoltuk a hároméves követelményrendszerünket, folyamatosan újralkotjuk/újraevaluáljuk hozzá a tananyagainkat. Bevezettük a szintvizsgákat, amit minden évben minden nyelvi csoportban lebonyolítunk. Két ütemben eléggé gyökerelesen átalakítottuk a nyelvi témahét programját, beillesztettünk a tanévbe egy – a három nyelv kultúrájához kapcsolódó – vetélkedőt, megszerveztük a nyelvválasztás előkészítését úgy, hogy ahhoz szakmai anyagokat is készítettünk.

Felépítettünk egy fakultációs rendszert, ami szemmel láthatóan sikeres szakmailag, és évről évre növekvő létszámban jelentkeznek rá a diákok. Ennek a tananyagát a német és a francia nyelv esetében tankönyv nélkül, lényegében a semmiből alkottuk meg, ma franciából és németből a kétévi tananyag készen van, részben dokumentálva is, bekerült az akkreditációs anyagunkba is. Az olasz nyelvi fakultáció idén indult el, és ez az adott finanszírozási helyzetben és létszámproblémák mellett nem jöhetett volna létre, ha az olasz tanításban idén nem következett volna be számottevő, látványos változás és presztízs-növekedés (de bekövetkezett).

A munkacsoport tagjai közül hárman fokozatosan bekapcsolódtak a külföldi csereprog-

ramokba (olaszországi diákcseré, Comenius LIVE, egyéb EU-s csereprogramok), és ennek köszönhetően ezek a jól működő csereprogramok az évek során egy másik dimenziót nyertek mennyiségi és minőségi értelemben egyaránt.

Tavaly is, idén is voltak érettségizők második idegen nyelvekből, amit őszintén szólva a politechnikai tanulási szokások mellett három év nyelvtanulás után akkor is csodának tartunk, ha az érettségizők egy része fakultációra is jár. Ehhez érdemes tudni, hogy a nyelvi érettségik ma már régen nem azok, amik a kétszintű érettségi rendszer kialakításakor voltak, az elmúlt évek során minden évben egyre nehezebbek lettek, a vizsgások réges-rég túlmutatnak a középszintű érettségi vizsgaleírásának eredeti szellemiségén, sőt olykor a konkrét vizsgaleíráson is.

- Volt próbálkozás azzal, hogy tanulhassanak spanyolt a diákok, de a spanyolt tanulók motivációjában, előrehaladásában, nyelvtanulásuk sikerességében nem volt kimutatható az a plusz, amire a nyelvválasztáskor megnyilvánuló erős szándék alapján számítani lehetett volna.

- Ha bevezetnénk egy új nyelvet, el kellene dönteni, hogy melyik lenne célszerű – semmi esetre sem javasolnám olyan nyelv bevezetését, amelyik nem a latin ábécét használja, mert három év arra is épphogy csak elég, hogy középszinten leérettségizzenek egy nyelvből, amelyiknek legalább a betűit ismerik (nagyjából).

- Az iskolába járó diákok egy része érettségi után külföldre megy, az elmúlt években érettségizők közül többen vannak Anglián kívül Franciaországban, mások vannak és/vagy voltak Olaszországban és Németországban.

Surányi Anna, munkacsoport-vezető

III. Néhány nyelviskola kínálata

Nyelviskola neve, helyszín	Nyelvek	Egyéb információk
Euro Nyelviskola, Székesfehérvár	angol, német, olasz, francia, spanyol	Kéthetente induló tanfolyamok, időpontok dec. 25-ig meghirdetve, de induló megnevezett nyelvtanfolyam csak az angol a honlapjukon.
INSIDE WORD – nyelvtanulás külföldön	angol, francia, német, olasz, orosz, japán	Külföldi helyszíneken lévő tanfolyamok elérésében segít, megszervezi.
Bonus Nyelviskola	angol, német, francia, spanyol, olasz	
Katedra, 38 város	23 nyelv	Mintha ezek lennének a leggyakoribb, legnagyobb valószínűséggel induló tanfolyamok: angol, német, olasz, spanyol, francia, orosz, eszperantó.
Babilon Nyelvstúdió, Budapest	angol, francia, német, spanyol (programakkreditáció csak angoltól és németből + magyarból)	Nyelvvizsga-felkészítőből csak angolt és németet hirdetnek.
A Nyelviskola (különböző, a megnevezésben az „angol” szót viselő iskolák)	angol	
Big Ban Language Studies	angol, német, spanyol, francia, olasz, orosz, portugál, kínai, japán	Külföldi nyelvtanulást szervez az előbbi nyelvekből.
Progress Nyelviskola, Budapest	angol, német, olasz	
Cosmopolitan Nyelviskola	angol, német	Más nyelveket is hirdetnek, vannak spanyol-, olasz- és franciatanáraik is 1-1, de konkrétan induló tanfolyamot csak angoltól és németből találtunk.
Danubius Nyelviskola	német, angol	Van 1-1 norvég-, svéd-, szerb-stb. tanárunk is (általában más – főleg angol – nyelvvel kombinálva)
Európai Nyelvek Stúdiója	angol, német	

Iskolabíróági hírek

Visszahívás (órai magatartás)

Időpont: 2014. 01. 20.

Bírók: Feniász Vera diák, Mogyorósi Dianna szülő, Surányi Anna tanár

A panaszolt: egy kilencedikes tanuló

A panaszos: a testkultúrátanár

Résztevők: panaszos, panaszolt, panaszolt édesanyja és édesapja és a panaszolt osztályfőnökei.

Előzmények: A panaszos ősszel bepanaszolta a panaszoltat, mert sokszor nem volt felszerelése, ha pedig van, akkor sokszor késve érkezett meg az órára. Ezen kívül volt egy kirívó eset is: a tanulónak megsérült az ujjja, erre hivatkozva kért felmentést tornaóráról, amit a tanár tolerált is, de amikor látta, hogy a szünetben focizik a társaival, úgy érezte, nem rendben lévő, hogy a testkultúraórán nem kíván részt venni.

A diáknak idén ez a második ügye; év elején a művészettanár panaszolta őt be – szintén órai magatartási probléma miatt.

Tárgyalás: Az Iskolabíróság kikérdezte a panaszoltat, majd az osztályfőnökeit és a panaszost a tanuló elmúlt néhány heti viselkedéséről, és arról, hogy a határozatban foglaltakat hogyan sikerült teljesíteni.

Ami a reggeli 8h-ra beérést illeti, a panaszoltnak ezt sikerült megoldania.

A magatartásfüzettel azonban úgy tűnik, nem volt olyan egyszerű. Bár az egyik osztályfőnök nem hallott panaszt a diákra az elmúlt hetekben, a másik osztályfőnök meg a szaktanár is emlegettek egy-egy olyan órát, amikor a panaszoltnak oda kellett volna mennie a tanárhoz óra után, hogy megbeszéljék az esetet, és a tanár aláírja a magatartásfüzetét. A magatartásfüzetet amúgy sem sikerült úgy vezetni,

ahogy a határozat szerint kellett volna, de a tárgyalás során úgy tűnik, sikerült tisztázni a félreértéseket a tanulóval.

Összességében a tanárok is megerősítették a panaszoltat abban, hogy az elmúlt hetekben jobban viselkedett, mint korábban.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt megrovás fegyelmi fokozatának hatálya továbbra is 2014. 06. 15. Ezen kívül a panaszoltnak a következőket kell teljesítenie:

1. 2014. március 26-ig vezetnie kell egy magatartásfüzetet. Az óra elején ezt a füzetet ki kell raknia a padra, az óra után pedig bele kell írnia, hogy viselkedett. Amennyiben jól viselkedik az órán, nincs vele dolga az óra végén a tanárnak. A panaszoltnak bele kell írnia, hogy viselkedett. Amikor úgy érzi, hogy nem volt rendben a viselkedése, óra után oda kell mennie a tanárhoz aláírni a füzetet, majd a panaszoltnak bele kell írnia, hogy mivel zavarta az órát.

2. Minden óra elején a telefonját a tanári asztalra kell raknia.

3. Informatikaórán egy állandó osztálytárs mellett vagy a szaktanárhoz közel kell ülnie.

4. 2014. március 26-án (szerda) visszahíváson kell megjelennie.

A panaszoltnak nem kell vezetnie a feketelistát, de javasoljuk, hogy továbbra is érkezzen 8h-ra az iskolába.

Indoklás: Az Iskolabíróság úgy látta, hogy a tanuló most már érti, hogy kellene vezetnie a magatartásfüzetet, a tárgyaláson együttműködött a bírósággal. A diák azt is elmondta, hogy szeretné, ha nem kellene füzet ahhoz, hogy jól tudjon viselkedni. Az Iskolabíróság azonban úgy látja,

ahhoz, hogy ezt kipróbálják, előbb a magatartásfüzetet kellene megtanulnia használni, és ha a visszahívásig rendben lesz a panaszt viselkedése, akkor akár eltekinthet majd a füzetéről a bíróság.

Mivel a reggeli 8h-ra érkezést sikerült tartania a tanulónak, és saját bevallása szerint jó érzés volt korábban beérni, úgy döntött a bíróság, hogy a továbbiakban nem kéri számon a 8h-ra érkezést, de bízik benne, hogy enélkül is be fog érni a tanuló időben.

2014. január 23.

az Iskolabíróság nevében: Surányi Anna

Visszahívás (órai magatartás)

Időpont: 2014. január 28.

Bírók: Litványi Bence diák, Kósa Gabriella szülő, Sáfrán Katalin tanár

A panaszt: egy tizenegyedikes tanuló

A panaszos: az egyik osztályfőnök

Résztevők: panaszt, egy osztálytárs

Előzmények: panasztat az osztályfőnöke panasztolta be az Iskolabíróságon, mert viselkedésével ellehetlenítette az órák működését. A bíróság előző határozata alapján a szigorú megrovás fokozatot kapta és a határozat szerint füzetet kellett vezetnie, valamint ha kiküldik óráról, egy – a tanár által javasolt – témát kell kidolgoznia és az osztálynak prezentálnia. Visszahíváson jelent meg.

Tárgyalás: panaszt időben megjelent, beszámolt a bíróságnak az elmúlt bő egy hónap történéseiről. A füzet alátámasztotta az általa elmondottakat, miszerint pozitív változás következett be magatartásában. Hozzáfűzte, hogy mivel a házi feladatokat is vezetnie kellett, ezek megírásában is sokkal fegyelmezettebb lett. A bíróság rákérdezett, hogy miért szerepel az iskolai napok többségénél csak 4 vagy 5 óra bejegyzve, azt válaszolta, hogy testkultúraórákon nem vezette a füzetet és az olyan órákat sem írta be, mikor például filmet néztek vagy elmaradt. Hiányzott a visszahívás előtti egy hét is, mikor a tanuló beteg volt. Felmerültek még a bíróság részéről a folyosókon az osztálytársaktól kapott értesülések, miszerint semmi változás nem történt. Ezen a diák csodálkozott, majd azt a magyarázatot adta, hogy társai beskatulyázták, nem veszik észre a változást. A jelen levő osztálytárs ezt megerősítette, bizonyítva hozzászólásával a panaszt megváltozott viselkedését az órákon.

Határozat: Az Iskolabíróóság döntése szerint a tanuló a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2014. 06. 15. Mellékbüntetésként a következőket kell teljesítenie:

1. Magatartásfüzetet kell vezetnie 2014. június 15-ig. Ebbe minden órán be kell írnia, mi az asznapi házi feladat és értékelnie kell saját viselkedését, pontosan leírva az esetleges konfliktusokat. Óra végén alá kell íratnia a tanárral a füzetet, aki ehhez megjegyzést fűzhet. Ezt a füzetet hoznia kell a visszahíváskor és bemutatnia a bíróságnak.

2. Amennyiben kiküldik óráról, óra végén meg kell keresnie az adott tanárt, kérnie kell tőle egy kiselőadás témát, amit aztán előre egyeztetett időpontban prezentál az osztály előtt, és amit a tanár jegygyel értékkel.

3. A panaszoltnak 2014. május végén újabb visszahíváson kell megjelennie, ahol a bíróság újra felülvizsgálja az adott fokozatot és annak hatályát.

Indoklás: Az Iskolabíróóság úgy látja, hogy a tanuló komolyan vette a határozatban kérteteket és azoknak megfelelt az elmúlt időszakban. Szeretnénk, ha a változás tartóssá válna, ezért fontosnak tartottuk az előző határozatban előírtakat megtartani legalább az idei tanév végéig. A füzetből is látszott a változás, amellet, hogy a panaszolt rendesen vezette, elenyésző rossz magatartásra utaló megjegyzés szerepelt benne.

2014. február 1.

az Iskolabíróóság nevében: Sáfrán Katalin

Hiányzások

Időpont: 2014. 01.29.

Bírók: Dobrádi László szülő, Ötvös Szilvi diák, Surányi Anna tanár

A panaszolt: egy nyolcadikos tanuló

A panaszos: az egyik szaktanár, valamint az osztályfőnökök

Résztevők: panaszosok, panaszolt és osztálytársai

Előzmények: a szaktanár bepanaszolta a tanulót az Iskolabíróságon, amiért egy projekt munkában cserben hagyta a csoporttársait: nem vágta meg a filmet, amit meg kellett volna vágnia, emiatt a csoportja nem tudott prezentálni. Idézet a panaszból: „Ez nagyon kellemetlen volt a többieknek, s szerintem pedig nem megengedhető, hogy nem értesíti az osztálytársakat, a szaktanárt, de még az osztályfőnököket sem. Gyakorlatilag a többieket átvágta.” Az osztályfőnökök kérték, hogy a tárgyaláson legyen szó a panaszolt hiányzásairól, mert az igazolatlan órái elérték a 30 órát.

Tárgyalás: A bíróság ismertette a panaszokat, majd először a projekt munkás esetről kérdezte ki a diákokat, a szaktanárt és a megjelent osztálytársakat, majd pedig megpróbálta kideríteni a sok hiányzás, illetve igazolatlan hiányzás okát.

A projekt munkával kapcsolatban kiderült, hogy a panaszolt beteg volt, amikor az összes csoportnak prezentálnia kellett a projekt munkáját. Az időpontot kb. három héttel korábban jelentette be a panaszos. A tanuló feladata a bemutatandó film megvágása volt. A felvételen, ami 1-1,5 héttel korábban történt, a panaszolt még bent volt az iskolában, de a bemutatóra már lebetegedett. A szaktanár különösen azt nehezményezte, hogy a diák nemcsak hogy nem csinálta meg az elvállalt feladatot, de ráadásul nem értesítette a többieket, így cserben-

hagyva őket a prezentáción. A szaktanár úgy véli, a panaszolt nem érzi a felelősségét annak, hogy elvállal valami feladatot.

Az osztályfőnökök elmondták, hogy nem ez az első eset, hogy a panaszolt cserbenhagyja az osztályt, és nem csinál meg valamit, amit megígért – ez történt akkor is, amikor a gólyafilmen dolgozott az osztály, valamint a Poli-szülinapkor is.

A tanuló arra a kérdésre, hogy miért nem szólt az osztálytársainak, – egyebek között – azzal védekezett, hogy annyira beteg volt, hogy föl sem tudott kelni az ágyból. Ugyan azt is mondta, hogy utólag már érti, mi a probléma, de amikor az Iskolabíróság azt kérdezte tőle, hogy mit kellene/kellett volna csinálnia egy ilyen helyzetben, a diák azt mondta, hogy legközelebb majd fölkel az ágyból, ha ilyen helyzetbe kerül. A bíróság úgy érzi, a panaszolt nem érti, mi az igazi probléma, és bár a bíróság minden kérdésére válaszolt valamit, ezek a válaszok sosem előremutatóak voltak, sokkal inkább az derült ki, hogy a tanuló hártja a valós problémát.

A sok hiányzással kapcsolatban a panaszolt többször elmondta a tárgyalás során, hogy gyenge az immunrendszere, és van egy szívbetegsége is, ezért nagyon kell vigyáznia magára, amikor beteg. Az osztályfőnökök ezt azzal egészítették ki, hogy sajnos a tanuló betegségéről semmilyen orvosi papírt nem kaptak.

Az osztályfőnökök hangsúlyozták, hogy nehezményezik, hogy amikor a diák beteg, nem vagy csak sokkal később kapnak értesítést a panaszolttól vagy édesanyjától arról, hogy a diák nem jön iskolába.

Azt is elmondták az osztályfőnökök, hogy több eset is volt, amikor a tanuló és édesanyja különböző történetet mondott egy esetről.

Az Iskolabíróóság egy idő után föladata, hogy kiderítse az egyes konkrét történetek mögött rejlő valóságot, mert hiába kérdezte a panaszoltat, többször ellentmondó információkat mondott, ellentmondásokba keveredett saját magával.

A tárgyaláson volt arról is szó, hogy a tanuló ezt az évet nem a Politechnikumban akarta kezdeni, és továbbra is van olyan terv, hogy elmegy majd az iskolából – igaz, hogy az osztályfőnökök elmondása alapján ennek érdekében egy lépést sem tett még a panaszolt.

Amikor az Iskolabíróóság próbálta megtudni, hogy miket szeret csinálni az iskolában, akkor a diák ugyan elmondta, hogy mi érdekli, mégis az kiderült, hogy egy iskolai programon sem vett részt. A bíróság úgy látja, hogy a tanuló egyáltalán nem használja ki a Politechnikum adta lehetőségeket.

Az Iskolabíróóság nehezményezi, hogy az édesanya nem jelent meg a tárgyaláson, hiszen nem órai rosszkedvéről van szó. Az Iskolabíróóság reméli, hogy a visszahíváson az édesanya is jelen lesz.

Határozat: Az Iskolabíróóság döntése szerint a tanuló a felfüggesztett kizárás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2014. június 15.

A panaszoltnak meg kell jelennie az Iskolabíróóságon február 12-én (szerda) 16h30-kor, amikor újratárgyaljuk a tanuló ügyét. Ha a következőket nem teljesíti a diák, akkor ki fogjuk zárni az iskolából.

A következő feltételeket kell teljesítenie a panaszoltnak február 12-ig:

- 1) Nem lehet egy igazolatlan hiányzása sem február 12-ig.
- 2) Esetleges hiányzásairól kizárólag orvosi igazolást fogad el az Iskolabíróóság.
- 3) A panaszolt nem késhet egy órától egy perccel sem.

4) Sikeres osztályozóvizsgát kell tennie azokból a tantárgyakból, amelyekből ebben a két hétben kell vizsgáznia.

5) A panaszos óráján kiselőadást kell tartania egy olyan témából, amiben a szaknárral megállapodnak.

Indoklás: Az Iskolabíróóság úgy véli, hogy a panaszolt nem működött igazán együtt a tárgyaláson. Igaz, hogy minden kérdésre válaszolt, mégsem derült ki sok minden abból, amit elmondott.

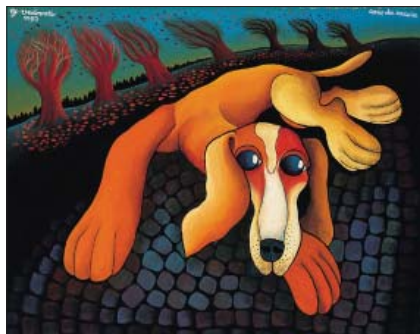
Az osztályfőnökök hangsúlyozták, hogy amikor megkérdezik a tanulótól, hogy miért hiányzott ekkor vagy akkor, ő különböző történeteket ad elő; a Tolerancia-napi hiányzás okát megpróbálta kideríteni a bíróság, de a tárgyaláson a panaszolt egy olyan verziót mondott, amiről az osztályfőnökök még nem hallottak.

Az Iskolabíróóság úgy látja, hogy az osztályfőnökök mindent megtettek, ami tőlük telik azért, hogy a diákot itt tartsák, ennek ellenére a panaszolt túllépte a tolerálható igazolatlan órák számát.

Bár az Iskolabíróóság nem győződött meg arról, hogy a tanuló kihasználná az iskola adta lehetőségeket, mégis ad két hetet arra, hogy a diák bebizonyítsa, itt szeretne maradni.

2014. február 3.

az Iskolabíróóság nevében: Surányi Anna

tárgyalást megelőzően kért ki a tanulót tanító tanároktól. A tanárok egybehangzóan azt állították, hogy november óta áttörő változás nem történt, egy-egy összeszedett pillanattól eltekintve a diáknak nem sikerült összeszednie magát. Hiába szólnak rá, továbbra is piszkálja a többieket, az esetek többségében tőle indul ki a rendbontás. Előfordult, hogy a fenyegetésekre sem hallgatott, annak ellenére, hogy az iskolabírószági határozat és a tanárok visszajelzéseinek értelmében oda kellett volna figyelnie órai magatartására.

A panaszolt elismerte, hogy egy darabig nem foglalkozott a határozattal és annak lehetséges következményeivel, de a tárgyalást megelőző másfél hétben (január 6-15.) néha sikerült jól viselkednie, mert igyekezett odafigyelni magára. A tanárok ezt megerősíteni nem tudták, nem így látták a helyzetet. Egyedül az egyik osztályfőnök jelezte, hogy a tanuló megkereste őt december végén annak érdekében, hogy megbeszéljék, milyen lépéseket kell tennie ahhoz, hogy a visszahíváson ne kerüljön bajba. Osztályfőnöke úgy ítélte, hogy a december végi észbe kapás túlságosan későn történt, amire fel is hívta a diák figyelmét. Az Iskolabírószágot érdekelte, hogy miért csak januárban jutott eszébe, hogy bajba kerülhet, ha nem lép a változás útjára. Ezt a tanuló így magyarázta: „azt hittem, jó voltam”. Elmondta, hogy nagyon szeret a Politechnikumba járni, édesapja szerint is jobban teljesít itt, és szívesebben is jár be, mint az előző iskolájába. Nem szeretne máshova járni, és nagy törést okozna, ha el kellene mennie a Politechnikumból.

Határozat: Az Iskolabírószág döntése szerint a tanuló a kizárás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2014. január 31.

Indoklás: A panaszolt az első tárgyalás

óta (2013. március) jelentős fejlődést nem ért el. A panaszok nem szűntek meg, inkább a tanárok és diákok ingerküszöbe nőtt, idomult a tanulóhoz. Az osztályfőnökök minden polittechnikumi lehetőséget kipróbáltak a helyzet javítására, eredménytelenül, kifogytak az eszközökből. A diák sok lehetőséget kapott, de ezekkel nem tudott élni. Hiányzik az együttműködés, a szándék, így az Iskolabírószágnak nem maradt más választása, mint eltanácsolni a panaszoltat a Politechnikumból. Minden iskolapolgárnak biztosítani kell a jogot a nyugodt tanuláshoz, ám ez a tanuló hozzáállása miatt nem valósulhatott meg. Hiába van neki sok erénye (például: szorgalom, kemény, kitartó munka, segítőkészség), az össze körülményt figyelembe véve, az Iskolabírószág nem tudott más döntést hozni.

2014. január 21.

* * *

Órai magatartás^{1, 2}

Időpont: 2014. január 22.

Bírók: Fazekas Máttyás diák, Villing Sándor szülő, Kraviánszky Anna tanár

A panaszoltak: két hetedikes tanuló

A panaszos: az angoltanár

Résztevők: panaszosok, panaszoltak, az egyik panaszolt édesanyja, a panaszoltak érdeklődő osztálytársai

Előzmények: panaszoltat az angoltanára panaszolta be órai magatartása miatt. A tanév során többször fordult már elő probléma a tanulóval, sőt, már óráról is ki kellett küldeni. A szabályokat nem tartja be, de legalábbis feszegeti, szemtelenül viselkedik.

A magatartásfüzet vezetése óta Panaszolt²-nek javult valamelyest a helyzete, de a szünet utáni első tanórán ismét nagyon zavaróan viselkedett, megnehezítet-

te a munkát. Visszatérő probléma, hogy nincs írószere az órán, folyton valakitől kér, nincs házi feladata, az órai feladatokat sem csinálja, az írásbelieket végképp nem. **Tárgyalás:** Az iskolabíró ismertette a panaszt. A szaktanár megerősítette a panaszban foglaltakat, illetve kiegészítette azzal, hogy Panaszolt¹ alapvetően jó eszű, jó képességű, csak nem tudja hol a határ. Az órákon nem a tananyaggal, hanem a bohóckodással foglalkozik.

A panaszos azt is elmondta, hogy előfordult olyan alkalom, amikor Panaszolt² dolgozott, figyelt. Rendszeres problémát jelent azonban az, hogy becsengetés után feláll, elkezd keresgélni a szekrényében felszerelését.

Panaszolt¹ elismerte, hogy a panasz helytálló, de véleménye szerint tanára „pikkel rá”, ugyanis a többiek legalább ugyanannyit hangoskodnak az órán, mint ő. A panaszos a „pikkelés” vádját visszautasította, azzal azonban egyetértett, hogy a panaszolton kívül is vannak, akik zavarják az órát. Együttműködésre kérte a tanulót, és arra, hogy tartsa be a szabályokat, valamint hozzátette, hogy számít rá az órákon, mert jó angolos. A tárgyalás végére megértette, hogy miért probléma a viselkedése, és bocsánatot kért a szaktanártól, ígéretet téve arra, hogy a jövőben odafigyel magára, tudatosan fog működni, nem lép túl a képzeletbeli határvonalon, és küzdeni fog, hogy jó legyen kapcsolata a szaktanárral. A tárgyalás során a panaszoltak tanórai zavaró viselkedését az egyik osztálytárs hozzászólása is megerősítette, de az is kiderült, hogy a csoport egyes tagjai hasonlóan viselkednek. Az édesanya nehezményezte, hogy a panaszoknak nem volt előzménye, a panaszos nem jelzett külön a szülőknél, hogy baj van a

diákkal. A szaktanár ezt azzal magyarázta, hogy a tanulót többször is figyelmeztette szóban, illetve az Aromóban lévő rossz jegyekből is látszódott, hogy van probléma. Panaszolt² is elismerte, hogy a panasz helytálló, de a feljelentés óta elkezdett változni, jár angoltanárhoz és felszerelése is van. Tudja, hogy problémát jelent viselkedése, hozzáállása, de szeretne változtatni ezen, mert a Politechnikumba akar járni.

Határozat: Az Iskolabírószág döntése szerint mindkét tanuló a figyelmeztetés fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2014. június 15.

A további feladatoknak kell elegendőt tenniük a panaszoltaknak:

1. Magatartásfüzetet kell vezetniük egy hónapig az angolórán, amelyben részletesen leírják mivel foglalkoztak az adott órán, és ezt aláírják tanárjukkal, aki kiégeszitheti a bejegyzéseket.
2. El kell készíteniük az angolórákra vonatkozó szabálygyűjteményt január 31-ig, igényes formában, aláírva a csoporttagok által.
3. Egy színes posztert kell készíteniük „My favourite city” címmel A3-as méretben január 31-ig.
4. Angolórán a tanári asztal mellett ülnék, egy asztalt üresen hagynak maguk mellett. Bizonyos osztálytársak közelében nem ülhetnek.
5. Február végén visszahíváson kell megjeleníteniük.

Indoklás: Az Iskolabírószág úgy látja, hogy a panaszoltak belátták a problémát, és együttműködőek voltak a tárgyalás során. Az enyhébb fokozat egy megelőlegezett bizalom az Iskolabírószág részéről, amivel remélhetőleg a tanulók élni tudnak majd. 2014. január 29.

Órai magatartás³

A panaszolt: egy tizenegyedikes tanuló

A panaszos: az egyik osztályfőnök

Résztevők: panaszos, panaszolt

Előzmények: A panaszoltat osztályfőnöke panaszolta be, mert anélkül, hogy bárkit is értesített volna, nem jelent meg a közösségi szolgálaton. Nem keresett senkit maga helyett, amivel több ember munkáját akadályozta, az előzetesen megbeszélte feltételeket rúgta fel, és ezzel teljes mértékben tisztában volt.

Tárgyalás: Az iskolabíró ismertette a panaszt. Panaszolt elismerte, hogy a panasz helytálló, bár van orvosi igazolása arra a délutánra. Hozzátette, hogy a hideg, valamint a munka fölöslegességének érzete is hozzájárult ahhoz, hogy miért nem akart elmenni a közösségi munkára. Véleménye szerint a 4 óra mulasztás nem számottevő, hiszen a kötelező 25-ből már 17 órát teljesített (többnyire édesanyja munkahelyén). Nem tudott választ adni arra, hogy miért nem próbált keresni valakit maga helyett a munkára. Az osztályfőnökök azt kifogá-

solták, hogy pont a munka felelősségvállalás része maradt ki.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a figyelmeztetés fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya ,14. 06 15. A panaszoltnak a továbbiaknak eleget kell tennie a következőknek:

1. A tanév hátralévő részében keresnie kell három olyan közösségi szolgálatra alkalmas intézményt, amely képes fogadni polis diákokat közösségi munkára. A szervezésből ki kell vennie a részét, a pedagógiai koordinátorral egyeztetve és együttműködve.
2. Telefonon bocsánatot kér a közösségi munka biztosítójától (Mikulásgyár).
3. A tanév hátralévő részében nem vállalhat közösségi munkát az édesanyja által biztosított helyszínen.

Indoklás: Az Iskolabíróság úgy látja, hogy a panaszolt megértette, hogy mi volt a probléma hozzáállásával.

2014. január 31.

az Iskolabíróság nevében:
Kraviánszky Anna

PÁLYÁZAT

Irodalmi majális 2014 OLVASS, ALKOSS, JÁTSSZ VELÜNK!

A Petőfi Irodalmi Múzeum Az olvasás éve programja keretében országos pályázatot hirdet az általános iskolák felső tagozata, a gimnáziumok és szakközépiskolák számára az alábbi témákban: „Játssz velem!”, „Látsz engem?”, „Miért olvassunk?”. A beérkező pályázatokat három kategóriában értékeljük: általános iskola / gimnázium és szakközépiskola / szakiskola

JÁTSSZ VELEM! Olvassátok el az alábbi regények egyikét, találjátok ki a regényvilág alapján egy 3-6 fős által játszható bármilyen társasjátékot (tábla, kártya stb.), készítsétek el a prototípusát, csatoljátok a játék szabályait és leírását, és küldjétek el nekünk egy dobozban. Osztályok, illetve minimum háromfős csapatok jelentkezését várjuk. Az Irodalmi majális-on mód lesz a játékok kipróbálására.

- Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika (ajánlott korosztály: 10 +)
- L. Lowry: Az emlékek óra (ajánlott korosztály: 11 +)
- J.R.R. Tolkien: A Gyűrűk Ura (ajánlott korosztály: 12 +)
- Jane Austen: Büszkeség és balítélet (ajánlott korosztály: 16 +)

LÁTSZ ENGEM? Az alábbi művek egyikét olvasd el és jelenítsd meg egy karakterét, jelenetét, helyszínét vagy egész világát. Bármilyen technikát alkalmazhatsz: kréta, tus, ceruza, akvarell, olaj, vegyes technika, kollázs, de műved ne legyen A/4 méretnél kisebb vagy A/2 méretnél nagyobb. Alkotásod címe vagy alcíme a választott irodalmi mű legyen. Egyéni munkákat várunk! Minden jó képet kiállítunk az Irodalmi majális-on. A zsűri által legjobbnak ítélt pályamunkákat bemutatjuk.

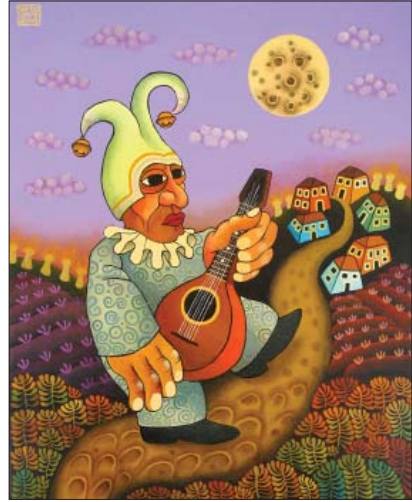
- Petőfi Sándor: A helység kalapácsa
- Karinthy Frigyes: A cirkusz
- Weöres Sándor: Psyché

MIÉRT OLVASSUNK? Készítsetek legfeljebb háromperces reklámfilmeket az olvasás népszerűsítésére. Filmekben mutassátok be, szerintetek miért fontos az olvasás, ti miért szerettek olvasni! Osztályok, vagy legalább háromfős csapatok jelentkezését várjuk. A kész filmeket DVD-n kérjük beküldeni! A legmeggyőzőbb filmeket honlapunkon elérhetővé tesszük, az Irodalmi majális-on levetítjük. A győztesek és a győztes csapatok 20-, 10-, 5 ezer forintos könyvtulványt vagy egynapos irodalmi élménytúrát nyernek.

A pályázatok eredményét az *Irodalmi majális 2014* rendezvényünkön 2014. május 24-én hirdetik ki, melyre a pályázat minden résztvevőjét szeretettel várjuk.

A pályázatokat a Politechnikum könyvtárából kérhető jelentkezési lap kitöltésével az alábbi címre kérjük elküldeni: Petőfi Irodalmi Múzeum, Irodalmi majális 2014, 1053 Budapest, Károlyi u. 16. Beérkezési határidő: 2014. április 11.

A pályázatot a Magyar tanárok Egyesületének és a Magyar Irodalmi Emlékházak Egyesületének támogatásával valósítjuk meg.

IRODALMI HÁZIVERSENY

A JANUÁRI FORDULÓ MEGFEJTÉSEI

I. Filmes kérdések

1. O. Welles készítette az Amerika szerte pánikot keltő rádiójátékot H. G. Wells *Világok harca* című művéből.
2. Egy tank a kisfiú „főnyereménye” *Az élet szép* című Benigni-filmben.
3. B. Willis a főszereplője az *Armageddon* című filmnek.
4. T. Cruise a *Top Gun* főszereplője.
5. A *Kék lagúna* című filmben szerepel Brooke Shields.
6. Darvas Iván a címszereplője a *Liliomfi* című magyar filmnek.
7. K. Reeves a főszereplője a *Féktelenül* első részének.
8. D. Hopper *Az amerikai barát* W. Wenders filmjében.
9. M. Douglas a főszereplője a *Szerellem a Fehér Házban* című filmnek.
10. Dajka Margit alakítja Majmunkát Huszárk Zoltán *Szindbád* című filmjében.
11. Autóbalesetben halt meg James Dean.
12. A *Haragban a világgal* című filmben játszott James Dean.
13. J. Nicholson játszotta *Batman* gonosz ellenségét, Jokert.
14. S. Connery alakítja Oroszlánszívű Richardot a *Robin Hood, a tolvajok fejedelme* című filmben.
15. Meseautó szerepel az 1934-es magyar film címében.
16. Ny. Mihalkov rendezte a *Csalóka napfény* című filmet.
17. S. Leone rendezte a *Volt egyszer egy vadnyugat* című filmet.
18. O. Welles rendezte az *Aranypolgárt*.
19. O. Stone rendezte *A szakaszt*.
20. E. Kusturica rendezte a *Cigányok ideje* című filmet.
21. O. Stone a rendezője a *Tözsdecápák* című filmnek.
22. B. Bertolucci rendezte *A kis Buddha* című filmet.
23. D. Lean rendezte a *Híd a Kwai folyón* című 1957-ben készült angol filmet.
24. P. Boule regényeiből készültek a *Híd a Kwan folyón* és a *Majmok bolygója* című filmek.
25. Móra Ferenc regényéből készült az *Ének a búzamezőkről* című magyar film.
26. A *Philadelphia* című filmjéért kapta meg első Oscar-díjat Tom Hanks.
27. E. Kazan kapott Oscar-díjat az életművéért 1999-ben.
28. A *8 és 1/2* című Fellini-filmben szerepel Saraghina.
29. M. Mastroianni alakítja a filmrendezőt Fellini: *8 és 1/2* című filmjében.
30. A *Kallódó emberek* volt Marilyn Monroe utolsó szerepe.
31. Jackie Brown stewardess volt a *Jackie Brown* című filmben.
32. Három része van a *Keresztapa* című filmnek.
33. A *Kifulladásig* nem Truffaut-film.
34. A *Csend és kiáltást* nem Bergman rendezte.
35. 1927-ben mutatták be az első hangosfilmeket az amerikai mozikban.

36. P.P. Pasolini filmrendező beállításai idézik az olasz reneszánsz mestereit, Giottót, Masacciót, Mantegnát.
37. A *Szombatesti láz* című filmben játszott diszkótáncost John Travolta.
38. Ausztráliában készült a *Krokodil Dundee* első része.
39. B. Bertolucci *Forradalom előtt* című filmje A *pármai kolostor* című regény motívumait használta föl.
40. Spielberg: *Jurassic Park*ját nem J. Kaminski fényképezte.

II. Irodalom

1. Reich Jenő volt Rejtő Jenő eredeti neve.
2. Igaz, hogy Heine felesége nem tudott németül.
3. O'Henry volt az az amerikai író, aki sikkasztás miatt börtönben ült és ott írta első elbeszéléseit.
4. József Attila és Flóra nem voltak házasok.
5. Radnóti Miklós írta: „Erőszakos, rút kisded voltam én, ikreket szülő anyácska, gyilkosod!”
6. Csehov: *Sirály* című színművében adják elő egy nagy színésznő fiának a darabját egy holdfényes tóparton.
7. Gabriel García Marquez columbiai nemzetiségű.
8. „...a jó sajátja, míg bűne a koré, mely szülte őt...” Madách vélekedett így a nőről *Az ember tragédiájában*.
9. Csehov *Cseresznyés kert* című drámájában felejtik egy kúriában bezárva az öreg inast.
10. Vavyan Fable néven ír Molnár Éva.

MEGFEJTŐK:

**BODOR ADRIENN (MÁRKA), GÁL MARCELL (VAGABOND),
 HOLLBECK BÁLINT (MÁRKA), STERNTHAL MARK, (CARPEDI M),
 SZOTA MARTIN (MASZK)**

ELISMERÉSEM!

FEBRUÁRI KÉRDÉSEK

LEADÁSI HATÁRIDŐ: 2014. FEBRUÁR 24.

I. Zene

1. Melyik állat lett a címadója ifj. Johann Strauss egyik operettjének?
 a csiga a denevér a foka a pulyka
2. A felsoroltak közül melyik nem ütőhangszer?
 marimba spinét triangulum xilofon
3. Melyik Wagner-operában szerepel többek között cipész, ötvös, bádogos és pék?
 A bolygó hollandi, Lohengrin, A nürnbergi mesterdalnokok, Tannhauser

4. Kinek a verséből született Beethoven *Örömódája*?
Dante, Horatius, Schiller, Shelley
5. Melyik Beethoven-szimfóniában hangzik fel az *Örömóda*?
a III. szimfóniában, az V. szimfóniában, a VI. szimfóniában, a IX. szimfóniában
6. Kinek a szövege alapján készült Bartók Béla *A csodálatos mandarin* c. műve?
Balázs Béla, Herczeg Ferenc, Kassák Lajos, Lengyel Menyhért
7. Ki hangszerelte Muszorgszkij *Egy kiállítás képei* című zongoradarabját?
Csajkovszkij, Rahmanyinov, Ravel, Rimszkij-Korszakov
8. Kinek a színpadi műveihez komponált rendszeresen zenét Kurt Weill?
Samuel Beckett, Bertolt Brecht, Eugene Ionesco, Konsztantyin Sztanyiszlavszkij
9. Ki írt variációkat egy Purcell témára?
Brahms Britten Mahler Sztavinszkij
10. Ki írt szimfóniát *Mária Terézia* címen?
Beethoven Haydn Mozart Schubert
11. Melyik Erkel-operában hangzik el a *Palótás*?
Bánk bán Dózsa György Hunyadi László Sarolta
12. Milyen művész Cavaradossi a *Tosca* című operában?
énekes festő költő szobrász
13. Melyik keresztény ünnep idején játszódik Mascagni *Parasztbecsület* c. operája?
húsvétkor karácsonykor pünkösdkor vízkeresztkor
14. Ki játszotta az operettekben az elegáns világfi énekes-táncos szerepkörét?
az amorózó, a bonviván, az intrikus, a rezonőr
15. Milyen hangszeret neveztek el a múzsaák lakhelyéről?
billentyűst fúvóst ütöst vonóst
16. Melyik országban játszódik Puccini *Pillangókisasszony* című operája?
az USÁban, Japánban, Kínában, Olaszországban
17. Ki írta a *Befejezetlen szimfóniát*?
Brahms Mendelssohn SchubertSchumann
18. A hangszerek melyik csoportjába tartozik a marimba?
fafúvós hangszer pengetős hangszer rézfúvós hangszerütőhangszer
19. Ki írt operát *Jancsi és Juliska* történetéből?
Pjotr Iljics Csajkovszkij, Engelbert Humperdinck, Giacomo Meyerbeer, Gioacchino Rossini
20. Hogyan szólaltatják meg a tárogatót?
megütik, pengetik, vonóval, megfújják

II. Irodalom

1. Milyen állat a Fekete István történetéből ismert Lutra?
cickány, hód, tengerimalac, vidra
2. Az alábbiak közül ki a *Fehérlófia* című népmese szereplője?
Bokorugró, Fanyűvő, Fenyődöntő, Fűvágó
3. Mi a neve a jó tanulóknak Karinthy *Tanár úr kérem* című művében?
Bauer, Fröhlich, Steinmann, Wasserkopf
4. Mivel keltette életre teremtményét dr. Frankenstein az eredeti történetben?
csókkal, elektromossággal, klónozással, mágneses indukcióval
5. Ki kerül közelebbi kapcsolatba a tizennégy karátos autóval a Rejtő-regényben?
Fülig Jimmy, Gorcsev Iván, az igazi Trebitsch, Tuskó Hopkins
6. Hogy hívják azt a hajót, melyen Fülig Jimmy pincéreként és fűtőként is tevékenykedik? Honolulu Star, Mi újság, Wagner úr?, Radzeer, Rangoon
7. Melyik versben szerepel a „sehonnai bitang ember”?
Himnusz, Nemzeti dal, Pató Pál úr, Szózat
8. Melyik mű írójának tiszteletére alkották meg a palóclevest?
Aranykoporsó, Gavallérok, Macskajáték
9. Milyen nemzetiségű volt a nagy meseíró, Andersen?
dán, holland, német, svéd
10. Mi Nemo kapitány hajójának a neve?
Kon-Tiki, Mayflower, Nautilus, Santa Maria
11. Kije volt Rocinantének don Quijote?
gazdája, lova, szerelme, szolgálója
12. Milyen ételt neveztek el a *Fekete gyémántok* írójáról?
bablevest, a feketelevest, marhahúslevest, tyúkhúslevest
13. Melyik nem a Toldi-trilógia része?
Toldi, Toldi estéje, Toldi a rengetegben, Toldi szerelme
14. Az alábbi történelmi alakok közül kit nem Ádám személyesít meg *Az ember tragédiájában*?
Dantont, Keplert, Michelangelót, Miltiadészt
15. Az irodalmi feldolgozások szerint kivel került szerelmi kapcsolatba a bibliai Salamon király?
Betszábéval, Kleopátrával, Sába királynőjével, Szemiramisz királynővel
16. Milyen kutya fekszik a küszöbön a *Családi kör* című Arany János-versben?
csahos, kiszolgált, kivert, kóbor
17. Miről nevezte el Robinson bennszülött szolgáját?
dédnagyapjáról, egy hajóskapitányról, a hét egyik napjáról, a lábmeretéről
18. Melyik nagyszabású mű kötődik Apáczai Csere János nevéhez?
magyar nyelvű Biblia, a Hármaskönyv, Magyar Enciklopédia, tibeti-magyar szótár
19. Ki nem Dumas három testőrének egyike? Aramis, Athos, Cyrano, Porthos
20. Ki mesélte el *Az ezeregyéjszaka meséit*?
Benedek Elek, Leila, az arab démon, Seherezáde, Szimba

A legutóbbi számban már olvashattunk két Az apostol-folytatást. Most is álljon itt három Szilveszter szabadulástörténete közül.

1. Szilveszter

A fülkeszerű cella ajtaja csendes nyikor-gással tárult fel, és a benne rostokoló alak kitámolygott a sötét folyosóra. Két ór várta. Szorosan karon fogták két oldalról, és félig parancsolóan, félig már-már atyai-an noszogatva végigtámogatták a folyosón... Egy fényes szobába érve leültették egy durva székre, és visszaálltak az ajtóhoz, kezdő pozíciójukba.

– Neve, száma? – dörmögte egy rekedtes mély hang. Szilveszter szeme lassan hozzászokott a világossághoz, így szemügyre vehette a kopottas asztal túloldalán ülő kopasz, iratok fölé görnyedő embert. Kövér volt, de nem visszataszítóan, inkább a korának megfelelően meglelt derékbőségű. Szemüveget viselt.

– Neve, száma? – dörmögte megint, kisérelyesebben. Szilveszter készséggel válaszolt. A kopasz ezt egy elégedett sóhajjal nyugtázta. – Miért ült? – kérdezte. Nem azt, hogy mióta. Az elég nyilvánvaló volt.

– Általános rendbontásért és a lázadásban való részvételért – hangzott a válasz. Direkt nem használta a „forradalom” szót, nem kívánva a kopaszt ilyen piti kis örömmel kiszolgálni. A kérdező közben azt nézte, hogy a volt rab nem lapról olvas-e, amit mond.

- Eredeti foglalkozása?
- Filozófus és irodalmár.
- Költő?
- Irodalmár.

A szemüveges a lapokat rendezgette. Az örök valahova a semmibe meredtek merész tekintettel, mint a híres nagy emberek a nagy plakátokon. Szilveszter megköszönte a torkát. A kopasz rásandított.

- Igen? – kérdezte lassan, kimerően.
- A családom...? – motyogott Szilvesz-

ter. – Megvan-e még?

A szemüveges arca összerándult. Az örök semmibe nézése erőltetetté vált.

– A lánya egyévesen halt meg alultápláltságban – darálta a kopasz. A hangjából nem derült ki, hogy vádlón vagy együttérzőn. Egy szuszra gyorsan kipréselte magából.

– Tudom – hangzott a válasz. – Nem volt a boltban már se kenyér, se tej, így éhen halt – megült a csend a szobában. – Ezért is mentem el a tüntetésre – folytatta a volt rab.

A kövér kis ember, aki feltehetőleg élete végéig az asztal mögötti székhez lesz láncolva, szöszmötölt még valamit a papírjaival, majd visszaadta a szabadulást az iratait és igazolványát.

– És a feleségem meg a fiam? – kérdezett vissza még utoljára az ajtóból Szilveszter.

– A neje meghalt. Tüdőbaj – böfentett a szemüveges. – A fia állami gondozásba került. Többet nem tudok.

Az utcán sétálva Szilveszter fel-felfigyelt egy-egy változásra. Mégiscsak több mint egy évtized esett ki. Megváltozott a címer a zászlókon, bár nem nagyon. Több volt az autó, a mosolygó ember. Nem érződött rajtuk a szabadság, mint ahogy ő azt remélte, mikor a cella ajtaja kinyílt. De két-ség kívül boldogok voltak.

Havazott. Egy útkereszteződéshez érve Szilveszternek feltűnt a lendületesen dolgozó közlekedési rendőr. Nem lehetett újonc, de a munkáját ugyanazzal az örömteli, büszke hévvel végezte, miközben tányersapkáján és válljelzésein megmaradt a hó. Másodállásban biztos Tél Tábor-nok alatt önkénteskedik – gondolta a volt

rab, és ahogy a tekintetük találkozott, mosolyogva odabíccentett a rendőrnek. Az, megengedve magának egy őszinte mosolyt, viszonzta a biccentést.

Egy padon ücsörgött éppen, amikor az egyenruhások odaléptek hozzá. Szemei a szürke eget pásztázták, ahogy hallgatta a hóesést, mikor bakancsok csikorgására lett figyelmes. Előredőlt.

– Személyi igazolványt és munkakönyvet – dörmögte a palaszürke kabát, amelynek egyik karja egy pénzügyőri fegyvert tartott nyugalmi helyzetben.

– Nocsak, manapság mindenki ilyen kemény dohányos? – mormogta Szilveszter, ahogy az irataiért kotorászott az elnyűtt ballonkabátban. Apró mosollyal nyugtázta a többi egyenruhásból kiszivárgó nevetést.

A szürke, ellenzős sapkás férfi átnézte az iratokat, majd rákérdezett, szinte csodálkozva:

– Magának nincs munkája?

– Most szabadultam – vallotta be Szilveszter férfiasan.

– Mi az, csak nem forradalmár volt? – nyerítette az egyik fegyveres. Ő a régimódi dobtárasat szorongatta, amelynek lyukacsos csöve volt.

– Háát... – vigyorgott a szakállas öreg a padon. A szürke ruhások köpni-nyelni se tudtak.

Ám amikor végignézett rajtuk, Szilveszter arcáról lehervadt a mosoly. A „vezér” követte a tekintetét. Az öreg brigád legújabb tagját nézte – egy húszévesforma fiatalembert, aki még nem kapott szolgálati fegyvert, így csak egy egyszerű pisztolya volt. Érdekes, az ő szeme is ugyanolyan kék volt, mint az... A „vezérnek” leesett az álla.

Szilveszter lassan, nehézkesen feltápaszkodott, és az újonc felé indult botorkálva. Az csak állt meredten, szája remgett, ahogy igyekezett szavakat formál-

ni. Az öreg már előtte állt, érdes keze, melyet a zászlórúd koptatott ki, finoman végigsimította a borostás arcát. A legénynek nagy nehezen végre sikerült kinyögnie a szót:

– Apa?

Szilveszter egy hivatalban kapott munkát. Eleinte egyszerű papírrendezéssel és aktatologatással foglalkozott, aztán lassan egyre följebb mászott a ranglétrán, míg meg nem állapodott valahol középen. Belépett a pártba, többször is kitüntették kiváló munkájáért. Több filozófiai és szociológiai munkát is kiadott, egyikért kitüntették, másikért egy hétvégét a börtönben töltött. Kabaréba járt, szelíden incselkedett fiatalabb munkatársnőivel, és mindent egybevetve békés életet élt. A rendszerváltást már nyugdíjasként élte meg.

1999 szilveszter éjszakáján kint sétált az utcán, mikor összetalálkozott egy bőrfegyű bandával. A fekete ruhások egyike felismerte valami rég elfeledett nyilvántartásból, és agyonverték. Temetésére több régi kollégája is eljött.

2004-ben ismeretlen tettesek megrognálták a sírját.

2011-ben újratemetették, immáron mint a forradalom mártírját. A fia a temetésen már nem volt jelen.

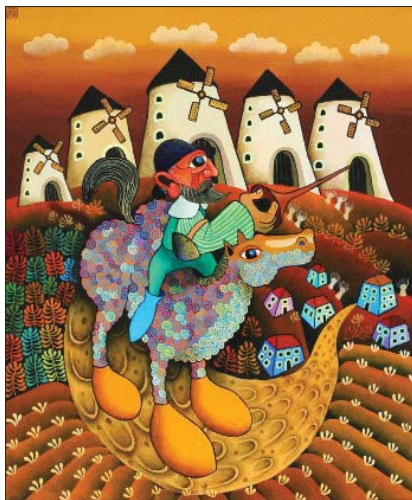
2. Szükség (részletek)

...Szilveszter egyedül állt a börtön kapujánál. Már fél órája vesztegelt ott, táskáját a földre hajítva, és borostáját vakargatva gondolkozott. Haja már szürke volt és hosszú, arcán a megannyi ráncot a fekete borosta rejtette, barna szeme pedig hunyorogva nézte az utcát. Autók suhantak el előtte, az emberek pedig elmentek mellette, senki még csak rá se nézett. A börtön a város szélén volt, így aztán úgy döntött, felkeresi szerelmét.

Tíz éve volt, hogy Szilvesztert egy sötétszürke cellába vetették. Akkor a férfi tombolt, sírt, dörömbölt az ajtón, őrzöngött, de senki nem figyelt rá. Most körbenézett és útnak indult. A metró felé vette az irányt. Éppen ment volna le, amikor egy ellenőr megállította. *Hohó, mondta, jegyeket, bérleteket.* Szilveszter lomhán ránézett, nem válaszolt, csak továbbment. Az ellenőr utánakiabált, de már mindegy volt, Szilveszter elveszett a tömegben. A sokaságban mindenki a telefonját nyomkodta. *Furcsa,* gondolt egyet, és nem törődött vele. Nem törődött semmivel, sem az őt néző lánnyal, se az őt bámuló kislíúval. Hozzászókkott, hogy ne foglalkozzon semmivel. Leszállt pár megálló után, és a ház felé indult, ahol egykor lakott. Útközben meglátott egy McDonalds-ot és rájött, hogy elképesztően éhes. *Nem baj,* gondolta, *kedvesem biztos készült valamivel.*

Megérkezett a házhoz, felment az emeletre és bekopogott. Senki. Megint kopogott. Megint senki. Szemben fordult a kulcs, és megviselt, ráncos öreg néni tűnt fel a szomszéd ajtóban. *Szilveszter,* mondta meglepetten, *Szilveszter drágám, mi van veled? Megkerültél, Szilveszter drága? Hogy van az úrfi, Szilveszter drága? Szilveszter ránézett, felismerte az anyókat. Gyere be, Szilveszter drága. Gyere be finom levesre.* A férfi bólintott és belépett. Gondosan levette a cipőjét, felakasztotta a kabátját, és le-

ült az ebédlőasztalhoz. Pállott penészszag volt, amelyet a konyhából áradó ételillatok fedtek el valamennyire. A poros, dohos levegő fullasztó volt, de mégis kedves emlékeket idézett fel Szilveszterben. A néni remegő kézzel elé rakta a forró húsleveset, és leült az asztalhoz. Egy darabig nézte, ahogy Szilveszter falatozik, majd felállt, az egyik szek-

rényhez sétált. Kihúzta az egyik fiókot, elővett valamit, és visszaült az asztalhoz. Ahogy Szilveszter befejezte a levelet, az öregasszony átnyújtott egy borítékot. Egy kulcs volt benne, egy levél és valamennyi pénz. A levelet kedvese írta neki:

Drága Szilveszter, ha ezt olvasod, akkor kiszabadultál. Örülök neki. Viszont sajnálom, hogy nem lehetek veled, melletted. El kellett mennem. Adósságunk lett, és menekülnöm kell. Találtam egy férfit, aki vi-

gyáz majd rám. Szeretem őt, Szilveszter. Szeretlek téged is, de nem tudlak támogatni tovább. Bár ne tudnám, hogy nem lesz jó vége, csak szomorúság és fájdalom...

Szilveszter nem olvasta tovább. Maga elé meredt, és azon gondolkodott, mit is akart akkor elérni. A börtönben a tíz év megtörte. Most csüggedten állt fel az asztaltól, megköszönte az ételt, és átsétált a saját lakásába. Mindent fehér leplek borítottak. Egyenként rángatta le őket, és lesüppedt a vörös kanapé kopott anyagára. Minden öreg volt, viseltes. Semmi nem ért már egy fabatkát sem. Sem a világban, sem a lelkében. Nem volt maradása, felkapta a kabátját, a cipőjét és lement a kocsmába. A hajdani csapszék szórakozóhely lett, a piros orrú öregek helyét borostás fiúk és laza fiatal lányok vették át. Ilyen-olyan italokat kortyolgatva nézték egymást. Mosolyogtak, táncoltak, beszélgettek, nevettek, el-eltűntek egy cigarettát megosztani, majd visszajöttek és továbbtáncoltak. Hangos volt a zene, élesek a fények, tömött a hely, Szilveszter mégis úgy döntött, marad. Leült a pulthoz, és rendelt egy dupla whiskyt jéggel. Aztán még egyet. És még egyet. A táncok és dalok összefolytak, a vécét csak hosszú dülöngélés árán érte el. Szilveszter hányt. Hányt, mint aki sose fogja abba hagyni. Csak hányt. Izzadságcseppek jelenek meg homlokán, és hányt...

Lágy jazz szólt a magnóból, Szilveszter egy fotelben aludt. Eladta a bútorai nagy részét, hogy legyen pénze. Egy fotelje maradt, egy kanapéja, egy szekrénye, egy hűtője és egy mikrója. A fotel volt a széke, a kanapé az ágya, a hűtője az alkohollal teli szekrénye hébe-hóba némi felvágottal, és a mikrója lett a sütője. A magnója volt a kapcsolata világa. A magnó ugyanis óra volt, naptár. Az volt az iskola, az otthon, a temp-

lom, a barát, a szerető. Az volt mindene.

...Szilveszternek nem volt pénze. Ami volt, azt elitta vagy megette. Volt, hogy elégette, volt, hogy szétszórta. Az áramot kezdetben fizette, aztán már nem. Eleinte a gázra is futotta, majd arra sem. A közös költséget már nem is kérték tőle, megunták már...

Halványsárga fény szűrődött be az utcáról. A régi lámpa egy csíkot festett a sötét lakásra. Szilveszter előkotort egy gyertyát, meggyújtotta és visszabújt a takaró alá. Kezét kidugva a földön heverő cigarettásdobozért nyúlt. Nem volt már benne sok, alig egypár szál. Beletúrt és ajkához emelte az egyiket. Meggyújtotta a gyertya lángjánál, és némán beleszívott a cigarettába. Nem hiányzott neki senki, nem érdekelte őt már semmi. Így pöfékelt, míg a cigaretta tövig nem égett. Ekkor elhajította, és remélte, hogy a vödör mellé esik a csikk, és felgyújtja a lakást. De nem talált mellé.

Szilveszter! Csak nem te vagy az, de rég láttalak. Mi van veled, Szilveszter? – kérdően nézett rá egy izmos alak a boltban. Hozzá beszélt. Egy volt társa a börtönből. Megismerte. ... Péter akkora volt, mint egy szekrény. Széltében is, magasságában is. Lopás miatt ült, kétszer is. Mindig mesélt Szilveszternek, hogy ha kijut, akkor többet nem fog lopni. Vagy csak keveset. Csak amennyi úgyse kell a társadalomnak. Szilveszter látta maga előtt Pétert, ahogy örökké a rácsok mögött ül. – Ide figyelj Szilveszter. Van nekem egy ötletem. Nem nagy ötlet, de már ötlet. Látom nincs sok pénzed. Majd megkereslek, Szilveszter. Rendben? Szervusz, és vigyázz magadra addig is, kis barátom.

Szilveszter keservesen számolta utolsó apróit, amiket még össze tudott kaparni. Lassan egy éve volt kint a börtönből, szinte semmije sem volt már. Holnaptól kol-

dunia kell. Jelentkezett ő munkára eleget, de sehova nem vették fel. Büntetett előéletű, forradalmár, gyakorlatlan, képzetlen semmirekellő. Nem kellett senkinek. Szilveszter töprengett, mit is vegyen. Sertés vagy disznópástétom? Hetven forint vagy kilencven? Kenyérre már nem volt pénze, pár zsemlét vett helyette. Vásárolt még egy nyalókat. Ha már éhen hal, valami édes dolgot érezzen utoljára.

Hideg és sötét konyhájának padlóján ülve bicskájával felvágta a zsemlét, és felbontotta a májkrémet. Épp kenegette, mikor kopogtak az ajtaján, és egy ismerős hang köszöntötte. Szilveszter feltápáskodott, és ajtót nyitott. Péter állt az ajtóban. Ahogy meglátta Szilveszter szegénységét, bólintott, és együtt érzően nézett le rá. Szilveszter próbálta takargatni csőróságát, de belátta, hogy nem tudja elrejtteni. Péter ránézett és így szólt: *Szilveszter, hát nem megmondtam, hogy megkereslek? Itt vagyok, de még nem vagyok készen. Még várnod kell, Szilveszter, várj csak, mit ki nem találtam neked. Szilveszter, segítened kell majd. Segítesz ugye, Szilveszter? A férfi átnyújtott egy ötezer forintos bankót, és sarkon fordult. Ó Szilveszter, szegény drága Szilveszter!*

Szilveszter ásványvizet kortyolgatott és cigarettát szívott, mikor halk kopogás zavarta meg a csendet. Felállt, és az ajtóhoz sétált. *Szervusz, Szilveszter. Itt az idő.* Egy táskát hajított a lába elé, és közölte, hogy lent várja a kocsjában. Szilveszter kinyitotta a táskát. Volt benne egy energiaital, amit gyorsan meg is ivott, egy doboz cigaretta, fekete ruhák, amelyeket magára vett. Volt benne egy maszk, amit a zsebre vágott, és egy fegyver. Ezüst króm revolver volt, fekete markolattal, benne hat golyóval. Beletette a nadrágjába és ráhúzta a fekete pólót és pulóvert. Kilépett, bezárta

maga mögött az ajtót, és elindult Péterhez.

Péter éppen sorra került a pultnál, Szilveszter egy szórólapot olvasgatott középen, a harmadik férfi pedig épp most lépett be a bankba. Ez volt a jel. Mind a hárman előhúzták a fegyvert a nadrágjukból, felvették a maszkokat, és ordibálni kezdtek. Péter a pultosokhoz vágott három zsákot hogy töltsék fel pénzzel őket, Szilveszter a civileket kerítette egy sarokba, és figyelt, hogy ne okozzanak gondot, a harmadik pedig átfordította a „Nyitva” táblácskát, és a biztonsági őr hátának szegezte a fegyvert.

Péter, Szilveszter és a harmadik folyamatosan ordított, a civilek sírtak, a pultosok böszön pakoltak. *Összehangolt, jól megszervezett támadás volt,* gondolta Szilveszter, és büszke volt Péter teljesítményére. Ahogy megvolt a három csomag, felvették a hátukra, mindenki egyet, és kiléptek a bankból. A rendőrök reakcióideje négy perc. Ők három alatt végeztek. Beszálltak az autóba, levették a maszkokat és elhajtottak. Senki még csak nem is gyanakodott rájuk. Péter megpaskolta Szilveszter hátát, és gratulált a harmadiknak is. Szilveszter boldog volt. Úgy érezte, kezdett magával valamit, dült benne az adrenalin, pörgött. Örült, hogy végre csinált valamit.

Szilveszter boldogan ült a magnója előtt, ami újra működött. Fény is volt, étel is, ital is. Sört ivott, kenyeret evett sonkával és sajttal, és hallgatta a rádiót. Meleg fürdőt vett, sokáig áztatta megfáradt, sovány végtagjait. Vett pár új ruhát, egy pár új cipőt és egy kabátot. Bár munkát nem talált, úgy számolt, sokáig el fog tudni még élni. *Lesz majd munkám is,* gondolta magában, *várjatok csak, de még milyen munkám!* Gondtalanul terült el a fotelben, a tévéje előtt. Lett saját tévéje is. Kevesebb

volt már a pénze, de még mindig elég jutott sörré és kenyérre. Víz is volt, áram is. Szilveszter bár céltalanul, de élt. Tudta magáról, hogy fölösleges. Nem volt mihez kezdeni. Nem érdekelte semmi és senki. Talán még saját maga sem. De szeretete a friss kenyeret, a húsos szalámit és a jó hideg sört. Néha lement még valamilyen szórakozóhelyre is. Szerette ott a zenéket, a fényeket, és nem utolsósorban a lányokat. Szilveszter nem volt olyan öreg, hogy egy szép fiatal teremtést meg ne nézett volna magának. Ekkor mindig elmosolyodott, és egy újabb italt rendelt.

Éppen a tévét nézte Szilveszter, mikor kopogtak az ajtaján. Felállt, elnyomta a cigaretta-ajtát, megigazította pólóját, és ajtót nyitott. Péter volt az. Megint segíteni kell. Péter nem szólt egy szót se, de Szilveszter így is érezte, hogy szomorú. Idejekorán elköltötte az összes pénzét. Sajnálta Pétert, és elképesztően hálás volt neki. Szilveszter szeretett élni, és csak azért tudott életben maradni, mert Péter annak idején segített neki. Itt volt az ideje, hogy viszonozza a szívességet.

Szilveszter előtt újabb csomag hevert. Lezuhanyozott, megmosta a haját, felöltözött, és körülnézett csinos kis otthonán. Már néhány bútort bekerült a szobába, bár még nem volt igazán otthonos. De meleg és világos volt, és Szilveszter szerette így.

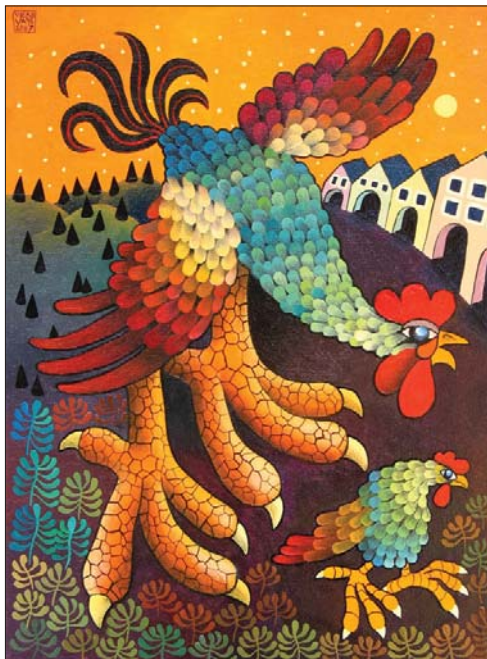
A férfi tudta, ha nem csinálja most ezt meg, akkor megint el kell adnia mindent, megint sertéspástétomot kell ennie a földön száraz zsemlével, újra fagyoskodni fog a hidegben, rádió és tévé nélkül. Nem akart ismét úgy élni. Szerette, ami most van.

Gondosan bezárta az ajtót maga mögött, és beszállt Péter kocsjába. De nem volt harmadik. Szilveszter körbenézett, és ezt Péter is észrevette. *Igen, nincsen még*

egy ember. Ne aggódj, Szilveszter, ketten is megcsináljuk. Olyan jók vagyunk, hogy ketten is lazán megcsináljuk. Sajnálom, Szilveszter, kell a pénz, gondolom, neked is. Gyorsan végzünk megint, mint múltkor. Igyekszünk majd haza, Szilveszter. Ígérem.

A civilek sikitva feküdtek a földön. A falat vér borította. Nem volt harmadik, senki nem figyelt a biztonsági őrre. Az csak várt, próbált együttműködni, de egyszer csak előkapta a fegyverét és lelőtte Pétert. Szilveszter pedig az őrt vette célba és tüzelt. Könnyek szöktek a szemébe, Péterhez sietett. Rángatta, könnycseppjei Péter halott arcát mosták. *Nem ezt ígérted, Péter*, gondolta Szilveszter. Nem szabadott volna így lennie. Az emberek csendben nézték a félresikerült rablás eredményét. Senki nem szólalt meg, senki nem akart hős lenni, se a rendőroket hívni. Mindenki magán érezte a halál súlyát és a szükség nehezét. Senki nem ítélte el Szilvesztert és Pétert. Mindenki megértette őket, és legszívesebben megveregették volna Szilveszter vállát és a fülébe súgták volna, *minden rendben lesz*. Pedig tudták, hogy semmi nem lesz rendben. Fél perc volt a rendőrök érkezéséig. Szilveszter felállt, felkapott egy csomagot, ránézett a civilekre és elfutott. Érezte maga mögött a szirénák pusztá jelenlétét. Meneült. Csak úgy futott, nem érdekelte hova, csak el akart tűnni.

Egy lakásba tört be, és mindenkit kizavart onnan. Látta, ahogy a rendőrök szépen lassan körülveszik a házat, és azon tűnődnek, hogyan kapják őt el. Péter nem ezt ígérte, nem lett volna szabad, hogy ez történjen. *Mindegy, hogy homokszem vagy kőszikla, a vízben ugyanúgy elsüllyedsz*, mondta majd fejéhez emelte a fegyvert, kibiztosította és meghúzta az elsütő billentyűt.

3. Egy nap a városban

Nyitották az ajtót. Kilépett a kapun, felzúgott a szél, belekapaszkodott Szilveszter ruhájába. Elindult a városközpont felé. Bús arcú emberek jöttek szembe. Senki sem mosolygott, mindenki bambult maga elé. Egy vörös hajú lány éppen a táskájában kotorászott. Hová tettem, nem hiszem el, talán otthagytam, nem, az nem lehet. A rohadt életbe. ÁÁÁÁÁ! Ez lesz az – és előhúzott egy dobozt. Kivett belőle egy szál cigarettát, meggyújtotta és kifújta a füstöt. A világ helyreállt a lány szemében egy rövid időre. Szilveszter nézte a lányt, talán ennyi elég a boldogsághoz, ilyen egyszerű lenne, egy szál cigaretta... Nem, az nem lehet, nem lehet ilyen egyszerű. Sétált tovább, a szél a fülébe suhogott, csak fúj és fúj. Egyszer csak elérkezett egy

térre, ki volt írva a buszmegállóban, hogy Blaha Lujza tér Metróállomás. A térrel szemközt, az árkádok alatt egy család feküdt, egy ócska paplanon, a férfi alkoholt ivott, hogy melegítse magát. A kislány sírt, sírva csak azt mondogatta, hogy haza akar menni. Az anyuka pénzért könyörgött az emberekhez, de senkiben sem talált szánalomra. Szilveszter távolról nézte a családot. Nem nagyon tudott mit kezdeni a helyzettel, még azt sem tudta, hogy hogyan segítsen a családon, hiszen pénze neki sem volt. Az eszméjével meg jelen pillanatban nem ért túl sokat. El is fordult, hogy könnyítsen a lelkén. Körülnézett a téren. Volt ott néhány ember. Az egyik mérgelődött, mert lekéste a buszt, és el fog késni a munkahelyéről, biztos a főnöke ki fogja ezért rúgni, úgysis utálja, akkor majd miből fog megélni. A másik üvöltött valakivel, hogy hagyja már békén és ne nyaggassa folyton, és különben sem tudja elviselni hosszú távon. A harmadik meg ki sem nézett az okos telefonjából, csak bambulta, nem érzékelt semmit, a virtuális világba menekült. Szilveszter nem értette, hogy pontosan mi is történt az emberekkel, csak annyit látott, hogy nagyon szomorúak és megviseltek. Azt is érzékelt, hogy mindenki függ valamitől, vagy a telefonjától, vagy mástól, vagy a pénztől. Elindult keresni valamit, kifordult a Rákóczi útra, ott sétált egyenesen. Nem tudta pontosan, hogy micsodát hajszol, talán a szabadságát, de már kételkedett benne. Tudta nagyon jól, hogy szabadság nem létezik. Mindenki be van zárva saját magába, ahonnan nem tud szabadulni, és megváltoztatni se tudja igazán, vagy nem is nagyon akar. Szaporábbra vette a lépéseit, és szép lassan eltűnt a pesti szélviharban.

A VaGabond osztály egyik történelemórai feladata az volt, hogy a trójai háborúból kellett haditudósítást írni. Íme az egyik:

Haditudósítás a trójai háborúból

Kedves Nézők! A közelmúltban a görögök építettek egy falovat. A leleményes Odüsszeusz, Ithaka királya azt a ravasz tervet eszelte ki, hogy ő maga és néhány társa elbújnak benne. A hiszékeny trójaiak mit sem sejtve rögtön bevitték a városba, mikor meglátták az építményt a városfal előtt. Aznap éjjel Odüsszeusz és társai kinyitották a faló rejtekajtót... Jómagam is kardot ragadva, a többiekkel együtt elkezdtem a mészárlást.

...Az izgalom a tetőfokára hág. Itt van az éjjeli őrség és ... Elnézést az apró technikai malőrért, de épp most rontott nekem néhány trójai és – khm – el kellett vágnom a torlukat. Előkerült a ravasz Odüsszeusz is. Odamegyek hozzá és megkérdem a csata állásáról:

– Elnézést, felséges Odüsszeusz, Ithaka királya! Tudsz-e mondani valamit a harc jelenlegi helyzetéről?

– Nem tudósítani, hanem küzdeni kell és próbálni hősként meghalni! De így, a csata vége felé szerintem rommá verjük a trójaiakat.

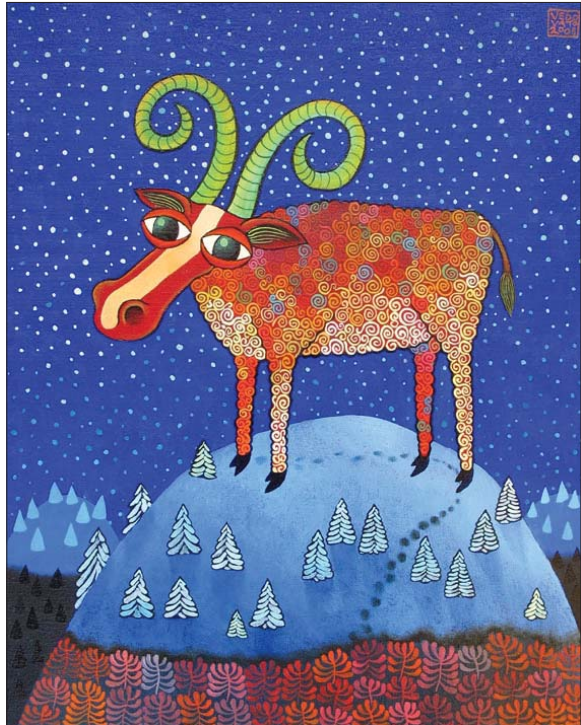
– Köszönöm, felség, a bölcs tanácsot és a közelgő siker hírért! Zeusz segítsen további utadon!

– Téged is!

– Kedves Nézők! A csata folytatódik. A gyáva trójaiak menekülőre fogják, de legyőzzük őket! Az ellenség 90%-a már halott, a többi pedig menekül! Így a gyors győzelemtől felfrissülve jómagam is követem a példájukat. A fosztogatás után nőt ragadok, majd odamegyek a túlélőkkel az örömtűzhöz ünnepelni.

Köszönöm, hogy ma is minket néztek! A Nemzeti Acháj Híradó nevében szeretnék elbúcsúzni: a Legjobbokosz Híradoszt látták és hallották! Köszönöm figyelmüket, Zeusz legyen önökkel!

Lizicska Bence, VaGabond

A nyolcadikosok történelemhez illeszkedő záró projektjéhez készült az alábbi alkotás. Az volt a feladat, hogy létre kellett hozni egy olyan – a Római Birodalommal kapcsolatos – művet, amely köthető valamelyik megkedvelt római témához.

Diána jegyzetei

Itt ülök hatalmas szobámban egyedül,
 Tudván azt, hogy innen senki sem menekül.
 Apám kezében van rabszolgáink sorsa.
 Eddig még egyikük sem szabadult el soha.
 Nem azért, mert itt nekik olyan jó lett volna,
 Apám a szolgasorsot így jónak tartotta.
 A hűséges rabszolgákat sokat bántotta,
 Az én szívem olyankor mindig ezt kívánta:
 „Ó, bárcsak ő lehetne most a helyükbe,
 Kiket ha megüt, fájdalmukat érezze.”
 A rabszolgák ebbe az udvarba születnek,
 Majd egyszer Pluto innen ragadja el őket.

Ismerek a háznál egy szolgálófiúcskát,
 Csöppet ügyetlen, de azért jól végzi dolgát.
 Mikor kicsik voltunk, együtt játszadoztunk,
 Ám hogy felnőttünk, egymástól elszakadtunk.
 Apám mellé került mint tanácsadója,
 Jól iskolázott, hűséges volt valóba.
 Mikor szavazni ment az én édesapám,
 Ő követte őt, mint engem a kiskutyám.
 Bizony én magam sosem tanultam semmit,
 Csak azt, hogy esténként hogy készítsek ennit.
 Persze erre nem mutatkozott nagy igény,
 Mert a napi legfőbb étkezések terén
 Szolgálóink által készültek falatok,
 gyümölcsök, halak és isteni sült húsok.
 No meg az az inycsiklandó mézédés bor,
 Melytől az egyszeri ember vére felforr.

Igen gyakran rendeztünk nagy lakomákat,
 Melyre apám meghívta a régi komákat.
 Vagyis – jaj, hová tűnt a kellő tisztelet? –
 Előkelőségeket, hadvezéreket.

Ugyanily lakoma volt azon az éjen,
 Mikor zajt hallottam a szalonban mélyen.
 Vagy a konyhából jött a hang? Odaosontam,

S Dávidot megpillantva egyet sikoltottam.
 Újra látva őt megállt bennem az ütő.
 Étellem a kezében félszegen állt ő.
 „Már megint lopsz?” – vontam kérdőre suttoigma,
 Nem akartam, hogy ezt bárki is meghallja.
 „Éhes vagyok – szomorúan ezt felelte. –
 Szeretem apád, de nem vagyok kegyeltje.”

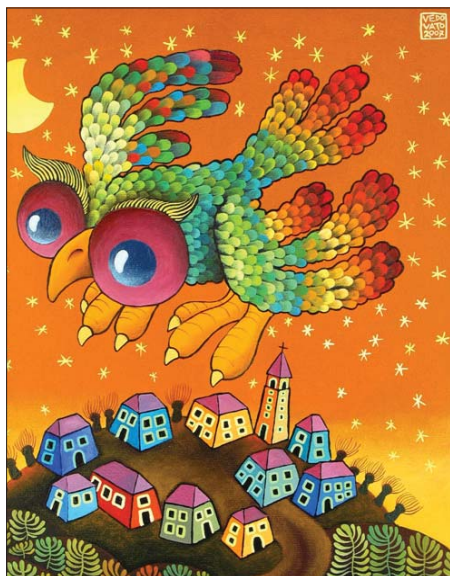
Elfogott a rossz érzés: kint mindenki evett,
 Míg a szolgák nagy része idebenn éhezett.
 Tekintetem búsan Dávidra vetettem,
 Jó volt ő, ártatlan és oly tehetetlen.
 Szőke, göndör fürtjei arcába csapódtak,
 Kék, csillogó szemei alóla látszódtak.
 Félénken indultam s megfogtam a kezét,
 „Ez vagyok én – suttoigam –, csakis a tiéd.”
 Kezét erővel kitépte enyéim közül,
 Az arcán lassacsckán egy könnycsepp legördül.
 „Nem lehetsz az enyém, szépséges Diána.
 Szeretlek szívemből, de mindez hiába.
 Az apád téged a nemes Fidélnék szán,
 Bele kell törődnünk mindkettőnknek, kislány.”
 Ajkain egy mosoly halványan játszadozott.
 Tetszett, hogy Dávidom így pimaszkodott.
 „Amúgy pedig – fogta meg gyengéden az arcom –
 Apád lányát szeretem, nem adom föl harcom.”
 „Ha nem tudnád, a nevem a küzdő Diána,
 A híres istennőről kaptam, nemhiába.”
 „Értsd meg, fájdalom, de nem lehetek veled.
 Elmenni nem tudok, s frigyünk szóba se jöhet.
 Itt fogok meghalni, én gyönyörű úrnőm,
 Téged foglak szolgálni, míg tart az erőm.
 Csak téged akarlak. Ezt te is jól tudod,
 De most menj, mert még rájönnek, hogy itt vagyok.”

Távoztam vissza a lakomázók közé,
 Eszemben szavai jártak, bölcs Dávidé.
 Igaza volt, tudta, hogy enyém a pompa,
 Övé meg a magány, verés és a munka.
 A léhűtő urak semmit sem csinálnak,
 Az ő gondja: „Hogy köszönjek a halálnak?”

Allan Edgar Poe: A holló című verse ihlette Takáts „Sapi” Mártont (Deja Vu) az alábbi vers megírására:

Sötét Homály

Tölgyfa óra mutatója
 magát fedve néz a holdra
 Elmúlt korra mutat vissza,
 visszasírja nappalát.
 Hosszú perc, ütött az óra,
 éjfél kongja némasága
 Sötét ellen egy kis gyertya
 magányában vív csatát.
 Bársony paplan tart magában,
 nyitott szemmel fekszem ágyban
 Engem álom nem talál.

Rengő gyertya lomha lángja furcsa képét falra hányja
 Nem dereng más, csak szép árnya, rémisztő, de mégse bánt.
 Halk sóhajtás, mintha légzés, halovány nesz józanít,
 Felriaszt a képzalégből, feledteti, hogy mi bánt...
 Semmi jel, a nem várt vendég képzelt szólam, elszállt emlék
 Hol lehet, sötét homály.

Visszafekszem, rengő testem új nyugalmát nem találja,
 Gondolatom visszavárja, szép szerelmem merre jár.
 És ahogy elmém elszállna, újra nesz és sóhajtás,
 Virágos múlt sötét árnya hozzám szól, lelkembe vág:
 „Sötét felleg szíved átka, hajnalod már nem találja,
 Könnyel töltött sírba zár.”

„Bukott küldönc lelkek árnya, szónok vagy csak látomás
 Mi jelenés, szörnyű rémkép vagy hogy ontasz átkozást?”
 Kérdem, csöndbe fagy a válasz gyáva lett és bujdokló
 Nem zörren ág, nem remeg lég, nem károg a vén holló.
 Újra érzem, hőn remélem, végleg eltűnt vész lidércem,
 Engem újra nem talál.

Fekhetésem eltemettem, nyugtom ágyban rabigám
 Bársony paplan nem lesz váram, büszke társam jöjj pipám!
 Tört a csend, a gyufa szála, magányos kis gyertyám párja
 Füst a fényét ködbe zárja, sok kis opál bábót ad.
 Táncot lejtő hideg lángok, összegyűlnek, mint bőszt átkok,
 Körbe zár sötét homály:

*„Hiú vagy Te, s oly tudatlan, keresésben minduntalan
 Elfelejtéd valós célod, nem is tudod, mi az már.
 Villámlás volt ifjúságod, mennydörgésként jöttél rá
 Elszalasztott életút már, nincs boldogság, mi rád vár.
 Emberséged eltérített, hiába tett rengeteg lett
 Vakságod magányba zár.”*

„Bukott angyal lelkek átka, démon vagy, nem látomás
 Hazug szókat ontasz felém, nem vagy más, csak átkozás.
 Mért jöttél, mondd! Súlyos érdem. Éltem terhét húzod rám.
 Miért én, kit sorsa véres tenyérrel vert csalódás?”
*„Te vagy az, ki látod, amit más csak könyvből hallott,
 Mit balga lélek nem talál.”*

„Nem vagyok már Goethe sarja, sötétben a gyertyaláng
 Elmúlt korra mutat vissza fiókomból napvilág
 Rég eltűnt már, tollam, tintám, kettétört, elszáradt már
 Megfáradtan fekszem ágyban, halovány izzóm lejár.
 Hatalmas vad éhes foggal rám talált az idő (joggal),
 Lelkem sivár, bús homály.”

*„Ha így látod, szíved rajta, enyém vagy, nincs ki megment,
 Rabja saját gyöngeségnek, ki féltétől megpihent.
 Legyen hát, ha így kívánod, add hát fel és idd levét!
 Földi pokol, kárhozat jó, nem hagy már el bú, sötét.
 Vezér voltál, nagy, bölcs látó, vak vagy mostan, befagyott tó,
 Én vagyok, ki ködbe zár...”*

Tölgyfa óra mutatója magát fedve ül a porba,
 Megállt régen, nem mutatja hosszú idők múlását.
 Hosszú perc, tán száz év telt el, néma szóra nincs, mi felel,
 Sötétben egy hült test hever szenvedve a múlt átkát.
 Bársony paplan tartja ágyban, nyitott szemmel alszik gyászban,
 Fény be hozzá nem talál.

Tartalom

IT-emlékeztető mellékletekkel	2
Sok iskolabírósági hír.	10
Irodalmi pályázat	19
Irodalmi háziverseny	20
Fék András Szilvesztere	24
Tremmel Márk szüksége	26
Moór Berta egy napja	30
Lizicska Bence haditudósítása	31
Rozs Barbara jegyzetei.	32
Takács Márton homálya	34
Vedovatótól	36

A Poligráfot Guido VEDOVATO ILLUSZTRÁLTA.

Guido Vedovato napjaink egyik legismertebb naiv festőművésze és szobrásza. 1961-ben született az észak-olaszországi Vicenzában, jelenleg Quinto Vicentinóban él és alkot. Közgazdásznak tanult, nem részesült művészeti képzésben. Jelentős hatást gyakorolt rá a jugoszláv naiv művészet, ennek hatására kezdett festeni az 1970-es évek végén. Kialakította saját technikáját, megszülettek az egyedi motívumai, témái. Az alkotás kezdetben a hobbi volt, mely egyre inkább hivatásává vált. Festményei mindig apró történeteket mesélnek el, segítségükkel az olasz Alpok falvainak mindennapjaiba lehetünk be, ahol a helybeliek élnek megszokott, archaikus életüket, az éj leszálltával pedig titokzatos állatok bújnak elő, s csendes méltósággal uralkodnak a vidéket. Sokan ez utóbbi, szürrealisba hajló képeiért rajonganak, ám Vedovato – saját bevallása szerint – jobban szeret embereket festeni. Ezekből a figurákból a „hegyi emberek” arcai tekintenek vissza, melyeken a barázdákat a kemény munkával töltött élet vájta. Az egyiptomi művészet látásmódját idéző, teret kiforgató festményeket gyermeki báj hatja át. Művészetét a különös és fantasztikus atmoszféra okán Dominique Peyronnet alkotásaival szokták rokonítani. 1986-ban nyílt első kiállítása, mára pedig művei számos európai és amerikai múzeumban megtalálhatók. (Forrás: Wikipédia)

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében